

ספר הזוהר

מהתנא האלוך

רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
וב- 2 דקות ביום ילמד ספרא דצניעותא.
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים"
(הגהות הרמ"ז דף קעח:)

פרשת בראשית

דף היומי יום ג' בשבוע

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש ניסן שנת "ביאת משיח" - (771) תשע"א לפ"ק

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

יצא לאור על ידי בית מדרש "מדרשת שדרות"
רחוב נתן אולבז 150 שדרות תובב"א טל: 08-6899115
חדש אדר תשע"א - לכבוד יומא הולוא
דרבי שמעון בר יוחאי ע"ה - ל"ג בעומר תשע"א לפ"ק
שנת "ועת צרה" היא ליעקב וממנה יושע. בזכות לימוד הזוהר נגאל
ברחמים. תשע"א = "ועת צרה" = "ביאת משיח"

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

**מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מוסד תפארת אריאל - סוכת לזיתן

מספר עמותה רשומה # 58033516

בראשות הרב הגאון רבי שמעון בר יוחאי שליט"א

יצא לאור על ידי בית מדרש "מדרשת שדרות"

רחוב נתן אלבז 150 שדרות תובב"א, טל: 08-6899115

**חודש אייר תשע"א - יצא לאור לכבוד יומא הילולא דרבי שמעון בר יוחאי
ע"ה - ל"ג בעומר תשע"א לפ"ק**

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

זוהר תורה

הַקְדָּמָה וְקִרְיָאָה נִרְגָּשֶׁת לְאַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר

בְּשִׁבְחַ וְהוֹדָתָה לְהַשִּׁי"ת עַל כָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ, וְעַל שְׂזָכֵינוּ בַּס"ד לְהַדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר "זוֹהַר תּוֹרָה" בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ עֲבוּר מִתְּפַלְלֵי בֵּית מִדְרָשׁ "מְדַרְשֶׁת שְׁדֵרוֹת". כִּידוּעַ לְכָל אֶחָד הַזְכוֹת הַגְּדוֹלָה שֶׁל לְמוּד זוֹהַר הַקּוֹדֶשׁ שֶׁמְשַׁפֵּיעָה עַל הָאָדָם קְדוּשָׁה וְטְהָרָה וְשִׁמְקַרְבֵת אֶת הַגְּאוּלָּה, וְעוֹד מַעֲלוֹת רַבּוֹת, עַל כֵּן בַּס"ד נֶאֱרָגוּ בְּבֵית הַמְדַרְשׁ שֶׁכָּל אֶב יִלְמַד עִם בְּנוֹ בְּכָל יוֹם וּבְשִׁבְתָּ קוֹדֶשׁ כַּמָּה דְקוֹת מֵהַסֵּפֶר "זוֹהַר תּוֹרָה" בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ וְכָךְ נִסְיִים כָּל שְׁבוּעָה אֶת הַסְדָּרָה שֶׁל הַשְּׁבוּעָה. הַסֵּפֶר "זוֹהַר תּוֹרָה" בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ יֵצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי" שֶׁבְּרָאוֹ עוֹמֵד הַצְדִּיק הַקּוֹדֶשׁ רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאָס הָאֲדָמוּ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א שֶׁמְשַׁקֵּיעַ אֶת כָּל יָמָיו לְמַעַן קְדוּשַׁת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמוֹסֵר נַפְשׁוֹ לְמַעַן זִכּוּי הַרְבִּים, וְלְמַעַן כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, "כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי בָא מוֹעֵד", - דַּעוּ לָכֶם כִּי לֹא בָשָׂר וְדָם מִבְּקִשׁ מִמָּכֶם, אֶלָּא הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה וְכָל פְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה וְהִיכָלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, עִם הַמְּשִׁיחַ בְּעַצְמוֹ מִבְּקִשִׁים מִמָּכֶם כָּל רַבְנֵי בְּתֵי הַכְּנִסְיּוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת, אֲנֵא לְמַעַן כְּבוֹד שְׁמַיִם וְלְמַעַן קְרוֹב הַגְּאוּלָּה, הַדְּפִיסוּ אֶת הַסֵּפֶר לְמִתְּפַלְלֵי בֵּית מְדַרְשָׁכֶם, לְמַעַן יִלְמְדוּ בְּכָל יוֹם וּבְפָרְט בְּשִׁבְתָּ קוֹדֶשׁ מֵהַזוֹהַר הַקּוֹדֶשׁ, וּבַס"ד כָּל שְׁבוּעָה לְסִיִּים אֶת הַסְדָּרָה שֶׁל הַשְּׁבוּעָה, אֵין צוֹרֵךְ לְבַקֵּשׁ רְשׁוֹת, כָּל מִי שְׂרוּצָה יְכוֹל לְהִיּוֹת מְהַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים וְלְהַדְפִּיס עוֹד וְעוֹד עוֹתָקִים. - אִם עֲדִין יֵשׁ לָכֶם סִפְקוֹת [אוּ צְרִיכִים עֲזָרָה] הַתְּקַשְׁרוּ לְמַפְעֵל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי, בְּטֵלְפוֹן: 054-8436784. - לְמַעַן קְרוֹב הַגְּאוּלָּה עֲשֵׂה זֹאת עִכְשָׁו, אֵל תַּחֲפָה לְמַחֵר !!! - הַרְבַּ שְׁמַעוֹן בֵּר יוֹחֵאִי.

בְּרַבַּת כ"ק אֲדָמוּ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

"יִפֵּל מִצְדָּה אֶלְף וּרְבָבָה מִימִינָה אֶלֶיךָ לֹא יָגֵשׁ", וְעַל כָּל הַגּוֹיִם הַרְשָׁעִים תִּפֵּל עֲלֵיהֶם אִמְתָּה וְפַחַד" וְכָל מַחְשַׁבְתֶּם הַרְעָה תִּשׁוּב בְּרָאשִׁים, "בוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרוּהוּ וַיִּפֵּל בְּשַׁחַת יַפְעֵל. יָשׁוּב עִמָּלוֹ בְּרָאוֹשׁוֹ וְעַל קְדָקְדוֹ חָמְסוֹ יֵרֵד". - הַבְּרָכָה הַגְּדוֹלָה לְשִׁדְרַת הָעִיר שְׂזָכוּ לְהַדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר "זוֹהַר תּוֹרָה" וְלַחֲלֹק לְבְתֵי מְדַרְשׁ, וּבּוֹדָאֵי בְּזָכוֹת הַהַתְדַבְּקוֹת בְּרִשְׁב"י זִי"ע לֹא יִנְזָקוּ כָּלֵל וְעַקָר, וַיִּשְׁמְרוּ מִכָּל מַשְׁחִית, וְכִמוֹ שְׁנַעֲשׂוּ נִסִּים לְיִשְׂרָאֵל בְּצִאתָם מִמִּצְרַיִם" וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעֵנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם. וַיָּבֵא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֵנָן וְהַחֲשָׁךְ וַיֹּאֵר אֶת הַלְּיָלָה וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלְּיָלָה". כֵּן יִסּוּכָךְ וַיִּגַּן זְכוּתָא דְרִשְׁב"י עַל כָּל הַלּוֹמְדִים וְהַמְּסִיעִים וּמְזַכֵּי הַרְבִּים לְהַשְׁמֵר וְלִהְיוֹת מְהַפְּצוֹת וְהַטִּילִים שֶׁל יִנְזָקוּ כָּלֵל וְעַקָר, וְלִהְתְּבָרַךְ בְּכָל מִילֵי דְמִיטָב וְלְזָכוֹת לְגְאוּלָּה הַשְּׁלִימָה בַּב"א, כִּי"ר.

תוכן הענינים ומפתחות הזוהר

- האדם בלימוד התורה עושה לבוש לשכינה טז
- ביאור טעם בריאת האדם טז
- יט. אשרי חלקו של זה המשתדל בגלות האחרון להיות דבוק בשכינה הק' יז
- כ. סוד בריאת האדם יח
- כא. צלם מוכן לאדם עוד בטרם יוצא לעולם יט
- כ. בריאת האדם - זכר ונקבה כ
- כב. צריך האדם לעסוק בפריה ורביה לעשות צלם אלקים כ
- כג. נאמר על המיתה כי טוב היות שהיא גורמת לב"א לחזור בתשובה כא
- כד. טוב מאד - זה המוות שגורם לאדם להרהר בתשובה כא
- כה. בענין הנ"ל כא
- כו. גודל הרחמנות של הקב"ה כלפי הרשעים כב
- כז. וירא אלקים - ראה את כל הדורות כב

- זהר חלק א' פרשת בראשית - דף כ"ג עמוד א' טז
- זוהר חלק ג' פרשת פנחס - דף רל"ח עמוד ב' יז
- זוהר חלק ג' פרשת שלח - דף ק"ט עמוד א' יח
- זוהר חלק ג' פרשת אמור - דף ק"ד יט
- זוהר חלק ד' פרשת במדבר - דף קיז ע"א כ
- רועה הנאמן (רעיא מהימנא) - בהשמטות כ
- זוהר חלק ג' פרשת אמור - דף ק"ז עמוד א' כא
- זהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז עמוד א' כא
- זהר חלק ב' פרשת תרומה - דף קמ"ט עמוד א' כא
- זהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז עמוד א' כב

זהר חלק א' פרשת בראשית - דף כ"ג עמוד א'

האדם בלימוד התורה עושה לבוש לשכינה

אמר רבי שמעון: בזמן שאמרה השכינה להקדוש ברוך הוא: **"נַעֲשֶׂה אָדָם"**, עז"א ועזא"ל היו מקטרגים עליו, ואמר מה אדם ותדעהו, למה אתה רוצה לברוא אדם ותדעהו, שעתיד לחטוא לפניך באשה שלו, בזמן שהוא אמרה להם השכינה, בזה שאתם מקטרגים עתידים אתם לנפל, ככתוב: **"וַיֵּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וְגו'**". חשקו בהן וחטאו בהן, והפילה אותם השכינה הקדושה מקדושתם, אמרו החברים רבי רבי, אם כן עז"א ועזא"ל לא היו משקרים בדבריהם, שודאי בנקבה עתיד אדם לחטוא, אמר להם כך אמרה השכינה, אתם שבאתם לקטרג לפני יותר מכל החיל שבמרום, אם אתם הייתם יפים מאדם במעשיכם, נאה לכם לקטרג עליו, אבל הוא עתיד לחטוא באשה אחת, ואתם בנשים רבות, חטאותיכם גדולה מחטא האנשים, כמו שכתוב **"וַיֵּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם וְגו'"**, את בת האדם לא נאמר אלא את בנות האדם, ולא עוד אלא אם אדם חוטא, הרי הקדמתי לו תשובה לשוב לרבוננו, שיתקן במה שחטא[מב]

ביאור טעם בריאת האדם

אמרו לו החברים, אם כן למה כל כך, הלא מוטב היה שלא יברוא האדם, שלא יחטא ויגרום כל מה שגרום למעלה, ולא היה לו לא עונש ולא שכר, אמר להם מן הדין היה צריך להברא כך, משום שהתורה בשבילו נבראת, שכתוב בה עונש לרשעים ושכר טוב לצדיקים, ולא היה שכר לצדיקים ועונש לרשעים אלא בשביל האדם, ולא עוד אלא שהתורה שהוא מלבוש להשכינה, ואם האדם לא היה עתיד לברוא, היתה השכינה בלי לבוש[מג] כדמיון העני, ומשום זה כל מי

זיו הזוהר

מב. זהו עיקר תשובה ניצחת של השכינה לשני המלאכים שלאדם יש תקנה על ידי תשובה ולא למלאכים.

מג. ענין הלבושין יובן על דרך המובא בגמרא שיש מלאך הקושר כתרים להקדוש ברוך הוא מן תפילות ישראל, וכדמיון זה ענין לבושי אורות שנתוספו להשכינה הקדושה מן תורה ומצוות של ישראל.

שחוטא, כאלו הפשיט מן השכינה לבושי האורות, וזה הוא עונש האדם^[מד] וכל מי שמקיים מצות התורה, כאילו הוא מלביש להשכינה בלבושי אורות.

זוהר חלק ג' פרשת פנחס - דף רל"ח עמוד ב'

ט. אשרי חלקו של זה המשתדל בגלות האחרון להיות דבוק בשכינה הקדושה

"וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ", שאל רבי שמעון מנורה הקדושה לרועה הנאמן^[מה] - לאחר שאמר: "נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ", מה זה שאמר אחר כך: "וַיִּבְרָא אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ"^[מי], אמר לו מה שביארו על זה בעלי משנה, שהיו מהם שאמרו יברא, ומהם שאמרו לא יברא, והקדוש ברוך הוא מעצמו בראו, שכתוב: "וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ", שנברא בכל הכחות והשליטו על הכל, ואם היו נותנים בו כל אחד חלקו, בזמן שהיו כועסים עליו, היה כל אחד נוטל חלקו ממנו, אלא הקדוש ברוך הוא ברא אותו בצלמו, זו מדת מלכות הקדושה, שהיא תמונת כל^[מז] ונאמר בה (במדבר י"ב): "וְתִמּוֹנֵת ה' יִבִּיט", שבה הסתכל הקדוש ברוך הוא וברא את העולם עם כל הבריות שברא בעולם, וכלל בה עליונים ותחתונים בלי פרוד כלל, היא קשר הכל ושלימות הכל, לקיים בה ומלכותו בכל משלה, ונקראת אמונת ישראל^[מח], אמר רבי

זוהר זוהר

מד. פירוש לבל נטעה לחשוב שענין הפשטת לבושין מן השכינה הקדושה הוא ממש גירעון וחסרון בהאלהות כמובן בפשוט, אלא שענין זה היינו עונשא דאדם כי על ידי זה נעשין נשמתין ערטילאין.

מח. בוצינא קדישא זה רשב"י ורעיא מהימנא זה נשמת משה רבינו עליו השלום.

מו. בתחלה אמר בצלמנו לשון רבים ואחר כך בצלמו לשון יחיד.

מז. מדת או ספירת מלכות הקדושה והשכינה הקדושה הכל אחד, אלא שהאלהות שבשמים נקראת מלכות, ואור האלהות אשר יופיע מן מלכות שמים ותשכן באיזה מקום קדוש שבארץ נקראת שכינה, ויש בזה כמה וכמה מדרגות לפי ערך מקום הראוי לקבל האור, והרי זה כדמיון השמש עם קוי אור של השמש שהכל אחד בהשורש, ונקראת תמונת כל משום שכל ספירות העליונות משפיעים בה אורות שלהם, ובשביל זה היא נקראת בבחינת נוקבא, והענין מובן על ידי לימוד חכמת הקבלה.

מח. זה כלל גדול בתורת זוהר הקדוש שכתר עליון איהו כתר מלכות ועליה איתמר מגיד מראשית אחרית וזה השער לה' צדיקים יבאו בו עם כל תפילותיהם כי מאת ה' היתה זאת,

שמעון מנורה הקדושה ודאי שעתה אין מי שיוכל לקחת ממנו חלקו, שהרי לא נתן בו חלק שום בריה שבעולם, אלא בורא העולם עלת הכל בלבדו, ובו תולה עונשו או שכרו, ולא במלאך ושרף, ולא בשום בריה שבעולם, ולפיכך אמרו רבנן בעלי המשנה שהמשתף שם שמים ודבר אחר נעקר מן העולם, אשרי חלקו של זה המשתדל בגלות האחרון להיות דבוק בשכינה הקדושה, לכבדה בקיום המצות, ולסבול בשבילה דוחק הרבה, כמו שאמרו אגרא דכלה דוחקא[מט].

זוהר חלק ג' פרשת שלח - דף ק"ט עמוד א'

כ. סוד בריאת האדם

אמר ראש הישיבה לרבי שמעון, החסיד הקדוש - בא ואגלה לך סוד כמוס, בנין גוף האדם כך הוא, רוח שלו מן רוח הקודש, נשמתו מתוך עץ החיים, כיון שרוח הקודש נותן כחו, מיד גם המרכבות שלו נותנים כחותיהן, כחות שלהן הן העצמות, וכל האיברים הם מצד שלהן, שיהיו מתוקנים זה על זה, צד הטומאה נותנת הבשר, ומצד שלה בא הבשר ולא דבר אחר, המרכבות שלה נותנות כל אותן הגידים והעורקים להמשיך דם להבשר, ואחר שנתנו אלה כחותיהם, נותנים השמים כחותיהם, ומה הם, זה העור שנמשך על הכל כדמיון שלהם, להגן על אלה ולכסות על הכל[נא] אחר כך מתחברים שמים וארץ ביחד, ונותנים ד' יסודות האלה, אש מים רוח ועפר, אחר כך כל אחד נוטל חלקו שנתן, ונתבטל התחברות שלהם, רוח הקודש ומרכבותיו החלקים שלהם קיימים, הרוח של רוח הקודש קיים[נב] והנשמה עולה, המרכבות של רוח הקודש עצמות שלהם קיימים, ועל כן חשיבות הגוף הן העצמות, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח): **"ועצמותיך**

זיו הזוהר

וכעין זה למשל נבראת חוה מן אדם עצם מעצמיו ובשר מבשרו, ואין הכוונה להתפלל אליה בלבד אלא שעל ידי שער הזה יעלו ויבאו התפלות עד אין סוף עלת העילות להמשיך שפע מן כתר למלכות וממנה לעולם הגשמי בכלל או בפרט, ואין כאן מקום להאריך יותר בענין זה, זיל גמור בספרי קבלה ותבין כי זה עיקר אמונת ישראל.

מט. כלה רמז על השכינה הקדושה, ומן הדוחק שישראל סובלים בשבילה ינתן להם אגרא טבא.

נ. כמו שהשמים סובבים ומכסים כדור הארץ עם כל בריותיה כן העור סובב ומכסה כל הגוף עם כל איבריו וגידיו.

נא. מתקיים למטה בגן עדן התחתון אם יזכה, או שסובל גלות וגיהנם אם יענש איזה זמן.

יְחִלִּיץ, והבשר לא כתוב בו כך, וכל זמן שהבשר של צד הטומאה מתקיים בקיומו, עומד שטן שהוא להסטין, נתעכל הבשר אין לו רשות להסטין, שהרי אין לו על מה לסמוך, ולאחר שהבשר נתעכל אינו תובע דין, ואינו עומד להסטין, ואינו מזכיר לאדם בשום חטא שבעולם, אמר רבי שמעון עכשו נודע לי הדבר על בריו.

זוהר חלק ג' פרשת אמור - דף ק"ד

כא. צלם מוכן לאדם עוד בטרם יוצא לעולם

עוד אמר רבי שמעון - במה שכתוב: **"וַיִּבְרָא אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ"**, בספרו של שלמה המלך מצאתי, שבשעה שהזיוג נעשה למטה, שולח הקדוש ברוך הוא צורה אחת בפרצוף אדם, רשום וחקוק בצלם, והיא עומדת על הזיוג ההוא, ואלמלא ניתן רשות לעין לראות, היה האדם רואה אז על ראשו צלם רשום בפרצוף אדם, ובצלם ההוא נברא האדם, וטרם שנמצא צלם ההוא ששולח לו רבונו על ראשו לעמוד שם, לא נברא האדם, זה שכתוב: **"וַיִּבְרָא אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ"**, זה הצלם שהוכן בשבילו טרם שיצא לעולם, כאשר יצא, בצלם ההוא מתגדל, בצלם ההוא הולך, זה שכתוב (תהלים ל"ט): **"אֵךְ בְּצַלְמִי יִתְהַלֵּךְ אִישׁ"**, זה הצלם שהוא מלמעלה, בשעה שאלה הרוחות יוצאים ממקומם, כל רוח ורוח מתתקן לפני מלך הקדוש בתקוני כבוד, בהפרצוף שעומד בעולם הזה, ומן אותה הצורה של תקון הכבוד יוצא זה הצלם, וזה כח שלישי להרוח^[נג] ומקדמת לעולם הזה בשעה שנעשה הזיוג, ואין לך זיוג בעולם שלא יהיה צלם נמצא ביניהם, אבל ישראל קדושים זה הצלם שלהם הוא קדוש, וממקום קדוש נמצא ביניהם, ולעמים עובדי כוכבים ומזלות זה הצלם שלהם הוא ממינים הרעים של צד הטומאה שנמצא ביניהם, ועל כן יהיה נזהר האדם שלא יתערב צלם שלו בהצלם של עמים עובדי כוכבים ומזלות, לפי שזה קדוש וזה טמא.

זוהר תורה

זוהר תורה זיו הזוהר

נב. יש לומר כוונתו כי ידוע שחיות האדם מורכב מן נפש רוח נשמה נמצא שהרוח יש לו ב' כחות, ולזה יאמר שמלבד אלו שני הכחות יש לו עוד כח שלישי והוא זה הצלם.

זוהר חלק ד' פרשת במדבר - דף ק"ז ע"א

בריאת האדם - זכר ונקבה

רבי אבא אמר: יש לעיין בפסוק הזה, שכתוב: **"וַיִּבְרָא אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹקִים בָּרָא אוֹתוֹ"**, כיון שאמר בצלמו, מה זה - בצלם אלקים ברא אותו^[ג], אלא ודאי שמרמז על ב' מדרגות הכוללות זכר ונקבה, אחד לזכר ואחד לנקבה^[ג] ולפיכך שני פרצופים היו בודאי, וסוף הכתוב מוכיח, שכתוב: **"זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אוֹתָם"**, כלול היה משני הצדדים, ואף על פי שהנקבה היתה דבוקה בצדו הרי גם היא היתה כלולה משני צדדים להיות שלם בכל.

רועה הנאמן (רעיא מהימנא) - בהשמטות

כב. צריך האדם לעסוק בפריה ורביה לעשות צלם אלקים

"וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים פְּרוּ וּרְבוּ וגו'", מצוה זו לעסוק בעולם הזה בפריה ורביה, להוליד תולדות שיתפשט שם הקדוש לכל הצדדים, וללקט רוחות ונשמות, להיות כבוד הקדוש ברוך הוא למעלה ולמטה, שכל מי שאינו עוסק בפריה ורביה ממעט צלם רבונו, שלא יהיה נמצא בעולם הזה, וגורם שלא תשרה השכינה בעולם הזה, שהרי כמו שנתוסף רוחות ונשמות, כן נתוסף לרדת בעולם הזה זיו יקר המלך, שכתוב (משלי י"ד): **"בְּרֵב עֵם הַדֶּרֶת מֶלֶךְ וּבְאִפְסֵי לְאוֹם מִתַּחַת רְזוּן"**, הדרת מלך - זה זיו יקר המלך, שנתוסף לרדת לעולם הזה. מתחת רוזן - זה מיעוט צלם המלך שנתמעט מעולם הזה, וכך נתמעט גם למעלה, שהרי זיו ההוא אינו יורד^[ג] ונחשב על איש ההוא כאילו שופך דמים, שכתוב: **"כִּי בְּצַלְם אֱלֹקִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם"**, והוא המעיט צלם אלקים למטה וגם דמות הצלם למעלה, לכן צריך האדם לעסוק בפריה ורביה לעשות צלם אלקים, ולהרבות כבוד הקדוש ברוך הוא בכל הצדדים, עד כאן.

זיו הזוהר

גג. יקשה על כפל הלשון.

נד. יתרץ שכפל הלשון מרמז על הרכבתו מן שני פרצופין של זכר ונקבה.

נה. מה שאדם מונע שלא ירד לעולם הזה זיו הקדוש ההוא זה גורם מיעוט הזיו למעלה, כי אין בן דוד בא עד שיכלו הנשמות שבגוף, נמצא שזה מעכב הגאולה, ואין לך המעטת דיוקנא דמלכא יותר מזה.

זוהר חלק ג' פרשת אמור - דף ק"ז עמוד א'

כג. נאמר על המיתה כי טוב היות שהיא גורמת לבני אדם לחזור בתשובה "וַיֵּרָא אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה", אמר רבי שמעון: את כל אשר עשה סתם, אפילו נחשים ועקרבים ויתושים, ואפילו אותן הנראות למחבלי עולם, בכולם כתוב: "וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד", כולם משמשים העולם, מנהיגי העולם, והאנשים אין יודעים.

זהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז עמוד א'

טוב מאד - זה המוות שגורם לאדם להרהר בתשובה "וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד" - כאן נתתקן מה שלא נאמר כי טוב בשני, לפי שנבראת בו מיתה, וכאן נאמר: "וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד", זאת מתאים עם מאמר החברים והנה טוב מאד זה המות.

זהר חלק ב' פרשת תרומה - דף קמ"ט עמוד א'

בענין הנ"ל

מה הטעם - לפי שכל בני העולם יודעים שימותו ויחזרו לעפר, והרבה הם שחוזרים בתשובה לריבונם בשביל יראה זו, ויראים לחטוא לפניו, הרבה יראים מן המלך, מתוך שתולה רצועה לפניהם, כמה טובה רצועה זו אצל האנשים, שעושה אותם טובים וישרים, שמתקנים דרכיהם כראוי, ועל כן והנה טוב מאד, מאד ודאי, וזה סוד הסודות שלמדנו מן המנורה^[ני]. והנה טוב, זה מלאך החיים, מאד, זה מלאך המות, שהוא טוב יותר, למה מלאך המות הוא טוב מאד, אלא לפי שכאשר יגיע זמנו של אדם ללכת ולצאת מזה העולם, אינו יוצא עד שזה מלאך המות מפשיט לו לבוש הגוף הזה, שהוא מן טפה סרוחה, כיון שנפשט ממנו כאשר בא לזה העולם, ואין שמחה להרוח אלא עם גוף ההוא שנמצא שם, וישמח על שנתפשט מזה הגוף שבעולם הזה, ונתלבש בלבוש אחר שלם כדמיון הגוף שבעולם הזה, ובו ישב וילך ויסתכל להבין בסודות העליונים, מה שלא היה יכול להבין ולהסתכל בזה העולם בגוף זה, וכאשר תתלבש הנשמה בלבוש ההוא של עולם ההוא, הרבה תענוגים והרבה תשוקות יש לה שם, מי גרם לגוף ההוא שיתלבש בו הרוח, הרי בודאי זה שהפשיט לו לבוש הגוף הזה, והקדוש ברוך הוא עושה טובה עם הבריות שאין מפשיט לאדם לבוש

זיו הזוהר

נו. מאמר החבריא מה שלמדו מן רבי שמעון בר יוחאי.

הגוף הזה עד שמכין לו מלבושים אחרים נכבדים וטובים מאלה, מלבד לאותן רשעי העולם שלא חזרו בתשובה שלמה לרבונם, שערומים באו לעולם הזה וערומים יחזרו שמה, והנשמות שלהם הולכות בחרפה אצל נשמות אחרות שאין להן מלבושים כלל, ונידונות באותו הגיהנם שבארץ בתוך האש שהוא שמלמעלה, ויש מהם שמצפצפים ועולים, ואלה הם רשעי העולם שחשבו בלבם לעשות תשובה ומתו, ולא יכלו לעשות התשובה, הם נידונים שם בגיהנם ואחר כך מצפצפים ועולים.

גודל הרחמנות של הקב"ה כלפי הרשעים

ראה מה גדולה הרחמנות שעושה הקדוש ברוך הוא עם בריותיו, שאפילו אם הוא רשע גדול, אם הרהר בתשובה ולא יכל לעשות תשובה ומת, הרי זה בודאי נענש מפני שהלך בלי תשובה, אבל מחשבה טובה ההיא שחשב אותו הרשע לעשות תשובה, תעלה לפני המלך העליון ולא תסיר משם, עד שהקדוש ברוך הוא מכין לרשע ההוא מקום מנוס בהמדור שנקרא שאול, ואז מחשבה טובה ההיא יורדת מלפני הקדוש ברוך הוא וחותרת כל שערים החזקים של מדור הגיהנם, עד שמגעת למקום ההוא שזה הרשע נמצא שם, תכה בו ותעורר אותו ברצון ההוא שהיה לו מקדם, ואז מצפצפת נשמה ההיא לעלות מתוך מדור השאול, ואין כל מחשבה טובה נאבדת מלפני המלך הקדוש.

זהו חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז עמוד א'

וירא אלקים - ראה את כל הדורות

"וירא אלקים את כל אשר עשה והנה טוב מאד", וכי לא ראה להם קודם, אלא הכל ראה הקדוש ברוך הוא קודם, ומה שאמר את כל, לרבות כל הדורות שיבואו אחר כך, וכן ראה כל מה שיתחדש בעולם בכל דור ודור קודם שיבואו לעולם. "אשר עשה" - זה כל מעשה בראשית, שבהם נברא יסוד ועיקר לכל מה שיבוא ויתחדש בעולם אחר כך^[נז] ובשביל זה ראה אותם הקדוש ברוך הוא טרם שיהיו, והכין הכל במעשה בראשית.

זיו הזוהר

נז. כי אין כל חדש תחת השמש, והיסודות של כל דבר נבראו בששת ימי בראשית, וההתחדשות היא רק בענין הרכבת היסודות, ולפיכך ברא הבורא כל היסודות לכל דבר העתיד להתחדש, כפי מה שראה הבורא כל דבר שצריך להתחדש.

הזוהר הוא יתקע בשופר גדול

קול דודי הגה זה פא מדלג על ההרים מקפיץ על הגבעות:
דומה דודי לצבי או לעפר האילים הגה זה עומד אחר פתלנו
משגיח מן החלונות מציץ מן התרפים:
ענה דודי ואמר לי קומי לה רעיתי יפתי ולכי לה.

(משיר השירים פ' ב. ח-י)

בואו ונצא לקבל פני משיח צדקינו ברחמים – "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" (זוה"ק)

**ספר הזוהר המחולק ל-960 קונטרסים 30 קונטרסים ב-32 קופסאות,
וכן בכמה דקות יוכלו כל ישראל כאיש אחד בלב אחד
לסיים את כל הזוה"ק אלפי פעמים.
ונל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו,
ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוה"ק.**

אמרו חז"ל לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המון!!! (רש"י ד"ה ב' ל"א ד')
ובזוהר הקדוש (פרישת בשילה דף סב), כתוב מה מיוחד באוכלי המון?
שכאשר אכלו את המן היה מתברך במעיים וקיבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה זוכו לחכמה עליונה.
ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה ולהם ניתנה התורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה.
ראוים מהוזהר הקדוש שעיקר נתינת התורה ניתנה לאלו שלומדים את סודותיה.

ובאור החיים הקדוש פרישת ויחי (מט יא), כתבו:
שכוחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצריך שיתעסקו ישראל ביטה של תורה,
וביאר הדברים שלימדו את פנימיות התורה שזה יינה של תורה. (גם יין ניטמרה "סוד").

**על כן אחי ורעי בואו ונחיש הגאולה
בלמדנו זוהר הקדוש באחדות
כל ל"ב ישראל, על ידי כמה אופנים:**

- א.** כל אחד יקח קופסה שיש בה 30 חלקים של הזוה"ק (המחולק לתתק"ס חלקים (960)),
וילמד קונטרס אחד בכל יום כשבע דקות [במשך חודש ימים]
עם עוד 31 שהם ל"ב [32] איש, מסיימים את כל הזוה"ק בחודש, וזה אפשר בקלות,
ובכן יסיימו יחדיו את הזוה"ק בכל חודש.
- ב.** כל אחד יחלק לחבריו חוברת אחת בסך הכל לחלק ל-30 איש (שזה לא קשה), ובכך
יכפולו זכויותיו לאלפים ולרבבות, (וכבר הובאו דברי הזוה"ק בפרשת תרומה (קכ"ח ע"ב), מגודל
מעלת "מזבח הרבים"), וכל ל"ב יהודים (32) שיעשו כן מסיימים את כל הזוה"ק.
- ג.** לחלק לל"ב [32] בתי מדרש, ושם אחרי התפילה, [ג' פעמים ביום], ילמדו כשבע דקות
[7] ציבור של 30 איש, וכך יסיימו את כל הזוה"ק כמה פעמים ביום.

בידינו הדבר להחיש את הגאולה
ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברחמים.
**מפעל הזוהר העולמי נחל לכיש 24/8 בית שמש
טל: 0548-436784**

ספר הזוהר

ספרא דצניעותא

דה היומי

אשר חברו התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע א
ובו בכל את כל תורת הנסתר, ופידוע שהרשב"י ניצוץ נשמת
משה רבינו ע"ה, על פן חילקו בחמשה חלקים פדגמת המשה
חומשי תורה.

מחלק ללמוד שבועי - דה ליום

כדי שכל הלומד בו [בשתי דקות ליום] יזכה לסיימו בשבוע אחד,
מפיון שהוא פולל כל תורת הסוד בקצרה נחשב לו כלומד את כל
הזוהר הקדוש. וזכה כל אחד יקום דברי התנא האלקי שנו מידותי
- למדו תורת (גישן סו, א). ועל ידי למודינו זה נזכה "דהתנא הקדוש
הרשב"י ע"ה יתעטר וישב בגוון כמלך בראש (אור החמה).

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקרוב הגאולה ברחמים

ובספרא דא יפקון מן גלותא ברהמי בב"א

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספרא דצניעותא בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא וישראל חד הוא"

יצא לאור על ידי בית מדרש "מדרשת שדרות"
רחוב נתן אלתר 150 שדרות תוב"א טל: 08-6899115
חדש איר תשע"א - יצא לאור לכבוד יומא הלווא
דרבי שמעון בר יוחאי ע"ה - ל"ג בעמר תשע"א לפ"ק
שנת "ועת צרה" היא ליעקב וממנה יושע. בזכות לימוד הזוהר
נגאל ברחמים. תשע"א = "ועת צרה" = "ביאת משיח"

ועוד כתבו המפרשים זי"ע (יפה שעה, הדרת מלך, זהר חי): **דהנה ספר זה חברו רבי שמעון בר יוחאי בחמשה פרקים בסוד עולם התקון, כנגד החמשה פרצופי האצילות, וסדרם מברייתות שהיו מקבלות לתנאים מהר סיני מימות משה רבנו עליו השלום, ובאלו החמשה פרקים כלל רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן רוב חכמת הקבלה, והם מעוט המחזיק את המרבה, לשון קצר בחכמה נפלאה ומפארת, וכל מאמר סובל כמה פרושים, ונקרא ספרא דצניעותא משום שנאמר (משלי יא ב) "ואת צנועים חכמה", שאין לגלות החכמה אלא למי שהוא צנוע במעשיו, עד כאן לשונו. - ויש לפרש צנועים - לחלק המילה - "ענו צמי", שמי שהוא ענו וצמא לדבר ה' ורוצה לדעת סודות תורתו הוא ראוי וצריך ללמד הסודות וכל הפרד"ס - ולכל זה בודאי יזכה על ידי שיהגה בלמוד הזהר הקדוש.**

הרוצה לזפות לארח את הרשב"י בביתו ילמד זהר הקדוש - הרשב"י זי"ע יושב אתנו בלומדינו תורתו

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: **אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, וישב בגוון, עכל"ק.**

א. והמשך הפסוק אומר: **"ורשעים בחשך ידמו"** לרמז שמי שלא רוצה ללמוד זהר הקדוש אין לו את האור של הזהר והפסוק קורא אותו רשע היושב בחשך, ודומם ואינו לומד, עכ"ל ספר בדי ערבות.

המשך בגליון הבא

י"ד דעתיקא סתים בעטרוי, בגין שמאלא אשתכח ה"א אתפתח באחרא ואינקיב בתרין נוקבין, ואשתכח בתקונין. ו"ו אתפתח באחרא, דכתיב, (שיר השירים ז) הולך לדודי למישרים. בבוצינא דקרדינותא למכסיא פתחא.

ו' לעילא ו' לתתא, ה' לעילא ה' לתתא. י' לעילא ובה לא אשתתף אחרא, ולא סליק בהדה, בר רמיזא דרמיז כד אתגליין תרין (באורייתא) ומתחברן בחד דרגא, חד רגשא בגין לאתפרשא, ו"ד פלילן ביו"ד ווי כד אסתלק האי, ואתגליין.

אינון בוסמין דטיפסא שריקין, לא עברי (ס"א עבד) לא מתעקבי בדוכתא, והחיות רצוא ושוב. ברח לך אל מקומך. אם תגביה פגשר ואם בין פוכבים שים קנך משם אורידך.

ותוצא הארץ (דף קע"ז ע"ב) דשא. אימתי, כד שמא אתנטע. וכדין אורא נפיק, ונצוצא אזדמן. (תיקונא קדמא דרישא) חד גולגלתא אתפשט בסטרוי, טלא מלי עליה, דתרי גווי.

תלת חללין דאתנון רשימין, אתגליין ביה. (תליתאה) אוקמין (ס"א בעורבא) בערבאה תליין על נוקבין עמיקין, דלא יכיל למשמע ימינא ושמאלא. הכא חד ארחא לעילא דקיק. (רביעאה) מצחא דלא נהיר, קטטותא דעלמא. בר כד רעוא אשגח ביה. (חמישאה) עיינין דתלת גווי, למרתת קמיהו אתסחן בחלקא דנהיר. פתיב (ישעיה לג) עיניך תראינה ירושלים נוה שאנו, ובתיב (ישעיה א) צדק ילין בה. נוה שאנו, עתיקא דסתים, עינד פתיב. (שתיתאה) חוטמא פרצופא דזעירא, לאשתמודעא. תלת שלהובין מתוקדין בנוקבוי. (שביעאה) דרגא עקימא, למשמע טב וביש. פתיב (ישעיה מב) אני יי' הוא שמי. ובתיב (דברים לב) אני אומית ואחיה.

אוהר תורה

וּכְתִיב (ישעיה מו) וַאֲנִי אֲשָׂא וְאֲנִי אֶסְבּוֹל. (תהלים ק) הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ. (איוב כג) וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יִשְׁבְּנוּ. הוּא אֶקְרִי מֵאֵן דְּסִתִּים וְלֹא שְׂבִיחַ, הוּא מֵאֵן דְּלֹא אֲזַדְמֵן לְעֵינָא. הוּא מֵאֵן דְּלֹא אֶקְרִי בְּשָׂמָא. (ד"א ה"י).

א' כָּלִיל (הויא) ו'. ו' כָּלִיל א' וְלֹא כָּלִיל ה"ו. (ס"א ה"י) א' אָזִיל לְאֶלְפָּא. אַל"ף אָזִיל לַיּוֹד, יו"ד אָזִיל לַיּוֹד, דְּסִתִּים מִכָּל סְתִימִין, דְּלֹא מִתְחַבְּרֵן בֵּיהּ ו"ד. וְיִי כַד לֹא נְהִיר י' בּו"ד.

כַּד אֶסְתַּלַּק י' מִן ו"ד בְּחוּבֵי עֲלָמָא, עָרִיטָא דְכָלִּיא אֲשַׁתְּכַח, עַל דָּא כְּתִיב (ויקרא יח) עֲרוֹת אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה. וְכַד אֶסְתַּלַּק יו"ד מִן ה"א, עַל דָּא כְּתִיב וְעֲרוֹת אֲמִיךָ לֹא תִגְלֶה אֲמִיךָ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ. אֲמִיךָ הוּא וְדָא, (משלי ב) כִּי אִם לִבְיַנָּה תִקְרָא וְגו'.

פִּרְקָא תְּלִיתָא

תְּשַׁעָּה תְּקוּנֵין יִקְרִין אֲתַמְסְרוּ לְדִיקְנָא כָּל מָה דְּאֲתַטְמָר וְלֹא אֲתַגְלִיֵּיא עֲלָאָה וְיִקְרָא אֲשַׁתְּכַח. (והויא) וְהָא (ס"א דִּיקְנָא) גְּנִיזָה (ס"א יִקְרָא) קְרָא.

תִּיקוּנָא קַדְמָאָה דְּדִיקְנָא, נִימִין עַל נִימִין מִקְמֵי פִתְחָא דְּאֲדָנִין עַד רִישָׁא דְּפוּמָא. (תְּנִינָא) מְרִישָׁא הָא, עַד רִישָׁא אַחְרָא אֲשַׁתְּכַח. (תְּלִיתָאָה) מִתְּחוֹת תְּרִין נִקְבִין אַרְחָא מְלִיֵּיא דְּלֹא אֲתַחְזִיֵּיא. (רְבִיעָאָה) עֲלֵעִין אֲתַחְפִּיֵּין מַהֲאֵי גִיסָא וּמַהֲאֵי גִיסָא. (חֲמִישָׁאָה) בְּהוּ אֲתַחְזִיֵּין תְּפוּחִין סוּמְקִין כּוּוֹרְדָּא. (שְׁתִּיתָאָה) בְּחַד חוּטָא תְּלִין אוּכְמִין תְּקִיפִין עַד חַדִּי. (שְׁבִיעָאָה) שְׁפוּוֹן סוּמְקִין כּוּוֹרְדָּא אֲתַפְּנֵן. (תְּמִינָאָה) זַעֲרִין נְחִתִין בְּגִרוּנָא, וּמַחְפִּיֵּין קַדְלָא. (תְּשִׁיעָאָה) רְבִרְבִין וְזַעֲרִין כְּגִידִין (ס"א נְגִידִין) (ס"א נְחִתִין) בְּשִׁקוּלָא. בְּאֵלִין אֲשַׁתְּכַח גִּיבֵר וְתִקִּיף מֵאֵן דְּאֲשַׁתְּכַח.

